

Når vi ellers i øvrigt går og bryster os af – stort set uanset hvilket parti vi kommer fra – at flexicurity er en god ting, så ved jeg ikke helt, hvor man skal lægge det her hen. Der er ikke meget flexicurity over for lønmodtagerne i det her forslag. Det er der selvfølgelig over for virksomhederne. Der er bestemt ingen security for lønmodtagerne i forslaget.

Så alt i alt laver man altså et forslag her, som i den grad er med til at forringe lønmodtagernes forhold og i den grad gør det nemmere for de store virksomheder at lave erhvervsbegrænsninger. Men der er en ting, man også gør: Man gør det faktisk også sværere for små virksomheder at komme i gang og udvikle sig. Så også for innovation og udvikling af erhvervslivet er det her et elendigt og dårligt gennemtænkt forslag.

Derfor tror jeg sådan set også kun, at det er kommet på banen, fordi arbejdsgiverne har kunnet se, at med den stemning, der er i Folketinget, er der muligheder, som ville blive hæmmet eller forhindret, hvis Folketinget nu gjorde alvor af sin beslutning, som vi pålagde regeringen, og så har regeringen sagt: O.k., så vender vi det på hovedet, og så gør vi det sådan, at vi rammer lønmodtagerne i stedet for at give de store virksomheder muligheder for at lave begrænsninger.

Det er en fantastisk måde, man laver lovgivning på, men jeg vil også tro, at vi forhåbentlig får meget debat om det i udvalget. Og i henseende til, at lovforslaget er blevet fremsat på så sent et tidspunkt, kan det næppe forventes færdigbehandlet i denne indeværende folketingssamling og slet ikke, når man sætter et lovforslag til første behandling, uden at ordførerne er bekendt med de ændringsforslag, der er stillet. Det er ganske uheldigt.

Jeg formoder, at regeringen er indstillet på, at lovforslaget får lov at oversomme, sådan at vi også kan få en ordentlig debat med de interesseorganisationer, som allerede nu har tilkendegivet deres umiddelbare holdning til forslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Et overset faktum fra nogle af ordførerne i den her debat er, at vi i Danmark lever i et kapitalistisk samfund, hvor udgangspunktet er, at det er arbejdsgiverne, der har ledelsesretten over for lønmodtagerne, og dermed er enhver snak om

et lige forhold som udgangspunkt mellem lønmodtagere og arbejdsgivere en ren illusion.

Hele kampen for aftaler, overenskomster og i øvrigt også en lang række lovreguleringer går jo i virkeligheden ud på at give lønmodtageren et mere lige forhold til sin arbejdsgiver, når det handler om ting, der har betydning for lønmodtageren, nemlig løn-, arbejds- og ansættelsesforhold.

Derfor er det jo efter min bedste overbevisning epokegørende, at vi her har at gøre med et lovforslag, som lovgiggør, at man mellem virksomheder kan indgå aftaler, der har betydning for den enkelte lønmodtager, uden at den enkelte lønmodtager er involveret i disse aftaler.

KL 16.15

De Konservatives ordfører udtrykker en form for bekymring for, at den slags aftaler kan betyde noget for de aftaler, som indgås efter funktionærloven. Det her er jo udtryk for, at vi får et andet udgangspunkt, når man på den enkelte arbejdsplads og for den enkelte lønmodtager skal diskutere, hvad det er for nogle regler, der er gældende, når en arbejdsgiver vil indgå en jobklausul med en anden arbejdsgiver, hvor det tidligere som udgangspunkt har været sådan, at det kunne arbejdsgiveren godt efter funktionærloven, hvis der var tale om, at der var de rette betingelser til stede, hvis der blev indgået en aftale med den lønmodtager, som det påvirkede, og hvis der blev ydet en kompensation.

Efter at det her lovforslag er vedtaget, vil udgangspunktet være et andet. Der vil det som udgangspunkt være sådan, at en aftale mellem to arbejdsgivere godt kan indgås, uden at det inddrager lønmodtageren, uden at der gives kompensation, og uden at man kan dokumentere, at der er en særlig grund til at indgå den slags aftaler.

Hvad der så bliver ret, og hvad der bliver forkert, vil i det enkelte tilfælde selvfølgelig afhænge af den konkrete situation, men uanset hvad, vil den her lov betyde, at forholdet forrykkes for diskussionen. Alene det burde gøre, at alle, der er tilhængere af det system, vi har i dag med overenskomstregulering og med funktionærloven, burde sige til sig selv, at det her rummer en mulighed for at føre til en omgåelse af de bestemmelser, vi allerede opererer med i dag.

Hvis det er sådan, at man virkelig er interesseret i at lave en lovgivning, som beskytter lønmodtageren mod at blive bundet til en virksomhed mod sin vilje eller alternativt ikke at have noget arbejde, så ville man i stedet for det her